

день не пішть, защото слушати заповѣдь тѣ на отца си: ^а а азъ ви говорихъ, ^б като ставахъ рано и говорѣхъ; но и мя по-
15 слушахте. И ^в проводихъ при васъ всичкы-
тѣ си рабы пророци-тѣ, като ставахъ рано
и проваждахъ, и казувахъ: ^г Вѣрите ся
всякой отъ лукавый-тѣ си піжть, и попра-
вите дѣянія-ти си, и не ходите всѣдѣ другы
богове за да имъ служите, ище си насе-
лите въ землю-тѣ коїжто дадохъ на васъ,
и на отцы-тѣ ви; но не приклонихте ухо-то
16 си, и не мя послушахте. Понеже сынове-тѣ
на Йонадава сынъ-тѣ Рихавовъ извѣришихъ
заповѣдь-тѣ на отца си, коїжто имъ запо-
вѣда, а тѣзи людіе не послушахъ мене.
17 За то така говори Господь, Богъ на силы-
тѣ, Богъ Израилевъ: Ето, ще докарамъ
вързъ Іуджъ, и вързъ всичкы-тѣ Йеру-
салимскы жители, всичко-то зло което го-
ворихъ противъ тѣхъ; ^д защото говорихъ
на тѣхъ, и не чухахъ: и выкахъ къмъ тѣхъ,
и не отговорихъ.
18 И рече Йеремія на домъ-тѣ на Риха-
вовы-тѣ: Така говори Господь на силы-
тѣ, Богъ Израилевъ: Понеже послушахте
заповѣдь-тѣ на Йонадава отца си, и упази-
хте всичкы-тѣ му заповѣди, и напра-
19 вихте по всичко що ви заповѣда. За то
така говори Господь на силы-тѣ, Богъ Из-
раилевъ: отъ Йонадава Рихавовъ-тѣ сынъ
не ще оскудѣе человѣкъ ^е които да прѣ-
стои прѣдъ мене въ всичкы-тѣ дни.

ГЛАВА 36.

1 И въ четвърто-то лѣто на Йоакима Йо-
сінъ-тѣ сынъ Іудинъ-тѣ царь, быде това
слово къмъ Йереміїхъ отъ Господа, и рече:
2 Земи си ^аединъ свитъкъ книгъ, та-
^бпиши въ него всичкы-тѣ думы които ти
говорихъ противъ Израиля, и ^впротивъ
Іуджъ, и противъ всичкы-тѣ народы, отъ
които день ти говорихъ, ^готъ дни-тѣ на
3 Йосінъ, дори до тойзи день: ^дНегли чуе
Іудинъ-тѣ домъ всичко-то зло, което азъ
мыслихъ да направихъ на тѣхъ, ^ещото да
се вържатъ всякой отъ лукавый-тѣ си
піжть, и да простѣхъ беззаконіе-то имъ и
грѣхъ-тѣ имъ.
4 И ^жповыка Йеремія Варухъ Ниріевъ-тѣ
сынъ: и ^и Варухъ писа отъ уста-та на
Йереміїхъ всичкы-тѣ слова Господни, които
5 говори нему, въ свитъкъ на книгъ. И за-
повѣда Йеремія на Варуха, и рече: Азъ
съмъ затворенъ: не можж да влѣзж въ
6 домъ-тѣ Господень: За то влѣзъ ты, та
прочети въ свитъкъ-тѣ, които написа ты
отъ уста-та ми, слова-та Господни въ уши-
тѣ на людіе-тѣ, въ домъ-тѣ Господень, ^квъ

день на постъ: и ще ги прочетеши още
въ уши-тѣ на всичкы Іуджъ, които до-
7 хождатъ отъ градове-тѣ си: ^лНегли мол-
ба-та имъ стигне прѣдъ Господа, и ся
вържатъ всякой отъ лукавый-тѣ си піжть;
защото голѣма е яростъ-та и гневъ-тѣ,
които изрече Господь противъ тѣзи людіе.
8 И направи Варухъ Ниріевъ сынъ по
всичко що му заповѣда пророкъ Йеремія,
и прочете въ книгѣ-тѣ слова-та Господни,
9 въ домъ-тѣ Господень. И въ пето-то лѣто
на Йоакима Йосінъ-тѣ сынъ Іудинъ-тѣ
царь, въ деветъ-тѣ мѣсѣци, прогласиши
постъ прѣдъ Господа всичкы-тѣ людіе въ
Іерусалимъ, и всичкы-тѣ людіе които до-
хождахъ отъ Іудинъ-тѣ градове въ Іеру-
салимъ. И прочете Варухъ въ книгѣ-тѣ
Йереміїи-тѣ думы въ домъ-тѣ Господень,
въ стаіжъ-тѣ на Гамарій, Сафановъ-тѣ
сынъ, писецъ-тѣ, въ горній-тѣ дворъ, ^мвъ
входъ-тѣ на новы-тѣ врати на домъ-тѣ
Господень, въ уши-тѣ на всичкы-тѣ людіе,
11 И чу Михей сынъ-тѣ на Гемарій, сына
Сафanova, отъ книги-тѣ всичкы-тѣ слова
12 Господни. И слѣзѣ къмъ домъ-тѣ на царя,
въ стаіжъ-тѣ на писеса: и ето, всичкы-тѣ
князіове сѣдѣхъ тамъ: Елисама писецъ-тѣ,
и Делаіа Семаіевъ-тѣ сынъ, и Елинаеанъ
Аховоровъ-тѣ сынъ, и Гемарія Сафа-
новъ-тѣ сынъ, и Седекія Аланіевъ-тѣ
сынъ, и всичкы-тѣ князіове. И възвѣсти
13 имъ Михей всичкы-тѣ думы които бѣ чулъ,
когато Варухъ прочитаще книгу-тѣ въ
уши-тѣ на людіе-тѣ.

14 И проводихъ всичкы-тѣ князіове Іудія
сынъ-тѣ на Наеаній, сынъ на Селемій,
Хусінъ-тѣ сынъ, при Варухъ и казахъ: Світъкъ-тѣ, които си прочель ты въ уши-
тѣ на людіе-тѣ, земи го въ рѣкѣ-тѣ си,
и ела. И зѣ Варухъ Ниріевъ-тѣ сынъ
світъкъ-тѣ въ рѣкѣ-тѣ си, та дойде при
15 тѣхъ. И рекохъ: Я сѣдни, та го про-
чети въ уши-тѣ ни: и прочете ^о Варухъ
16 въ уши-тѣ имъ. И като чухъ всичкы тѣзи
думы, споглядихъ ся съ ужасъ, и рекохъ
на Варухъ: Непрѣмѣнно ще възвѣстимъ
17 на царя всичкы тѣзи думы. И попутахъ
Варухъ, и рекохъ: Кажи ни сега: какъ
писа ты всичкы тѣзи думы отъ уста-та
18 му? И рече имъ Варухъ: Огъ уста-та си
ми каза всичкы тѣзи думы, и азъ писахъ
19 съ мастило въ книгу-тѣ. И рекохъ кня-
зіовъ-тѣ Варуху: Иди, скрый ся, ты, и
Йеремія: никой да не знае дѣ сте.
20 И влѣзохъ при царя въ дворъ-тѣ; остан-
вихъ обаче світъкъ-тѣ въ стаіжъ-тѣ на
Елисамъ писецъ-тѣ, и възвѣстихъ въ
21 уши-тѣ на царя всичкы тѣзи думы. И про-
води царь-тѣ Іудія да земе світъкъ-тѣ: и

^ж 2 Лѣт. 36; 15.^и Гл. 7; 13. 25; 3.^и Гл. 7; 25; 25; 4.^и Гл. 18; 11. 25; 5; 6.^и Прит. 1; 24. Иса. 65; 12.^а Гл. 25; 15 и др.^а Гл. 25; 3.^а Ст. 7. Гл. 26; 3.^а Гл. 18; 8. Йона. 3; 8.^а Гл. 30; 2.^а Гл. 25; 15 и др.^а Гл. 25; 3.^а Ст. 7. Гл. 26; 3.^а Гл. 18; 8. Йона. 3; 8.^а Гл. 30; 2.^а Виж. Гл. 45; 1.^а Гл. 16; 29. 23; 27 — 32.^а Дѣян. 27; 9.^а Ст. 8.^а Гл. 26; 10.